Ta Poeg on Peästjaks läkkitud,
Et Pattud saaksid leppitud.

Sesamma Issand Jesus Kristi,
On surnud keik Mailma eest;
Ta laskis ennast pinada,
Ja Risti Sambas surmata,
Et keik Mailm woiks uskuda,
Nüüd Jummal tahhab hallasta.

Ma ellan ka Mailma sees;
Sest otsin Jesu Hawades
Ülht Warjopaika Hingele
Ja Leppitust mo Pattule,
Kui Südda tahhab hirmuta,
Ja kaksSipiddi möttelda.

Ma lodan, Jummal wöttab ka
Mind Waest ta Riki pärrima
Sest se on temma Tahtminne,
Et kes siin otsib kindlaste
Jesusse Hawus Hallastust,
Ei se sa tunda Hukkatust.

Kes se peal nüüd weel Hukka lääb,
Ja ükskord Pörgo Pina nääb,
Se ei woi sedda möttelda,
Ehk Kohto-Päwal üttelda,
Et Jummal Süüd olleks sest,
Se Sü on temmas enneses.

Oh Issa! sind ma pallun nüüd,
Et minno peal ka paljo Süüd;
Mind wötta peästa heldeste,
Jesusse pärrast töeste,
Sest keigest, mis sind wihhastand;
Sa olled sedda tootand,
Amen.

Keik hea on, mis Jummal teeb;
Ta Tahtminne on pühha!
Kui temma mull' Nauandjaks jääb,
Siis polle karta Wigga;
Ta teab kül,
Kui Hädda mull,